

Ουκ εστί προσωπολήπτης ο Θεός, αλλ' εν παντί έθνει ο φοβού-μενος αυτόν και εργαζόμενος δικαιοσύνην δεκτός αύτω εστί» (Πράξ. 10,34-35)

/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Ορθόδοξη πίστη

Παρ' ότι την εποχή μας χαρακτηρίζει συνήθως ή απομάκρυνση από κάθε αρχή, παράδοση, θρησκεία και ιδανικό, τίποτα ωστόσο δεν μπορεί να σταθεί πιο δυνατό από την δίψα του εσταυρωμένου Ιησού μας για την σωτηρία των αθανάτων ψυχών.

Είναι αλήθεια ότι τον τελευταίο καιρό όλοι ανησυχήσαμε με τις επικίνδυνες οικουμενιστικές κινήσεις των εκκλησιαστικών αρχών μας. Λίγοι όμως γνωρίζουν για μια άλλη κίνηση, ή οποία έχει τραβήξει την προσοχή των πιο φημισμένων ΜΜΕ του εξωτερικού, ενώ συγχρόνως έχει μείνει σχεδόν άγνωστη στην χώρα μας.

Γράφει χαρακτηριστικά ο μακαριστός π. Σεραφείμ ROSE (1982) στο βιβλίο του «Ή θέσις του Ιερού Αυγουστίνου στην Ορθόδοξη Εκκλησία»: «Χάρι στην πρόνοια του Θεού στους καιρούς μας, ο ορθόδοξος χριστιανισμός επανέρχεται στην Δύση, ή οποία απομακρύνθηκε άπ' αυτόν πριν περίπου 900 χρόνια. Αυτή ή κίνησις..., για κάποιες δεκαετίες τώρα, ...εξελιίσσεται και έχει γίνει πλέον ένα κοινό φαινόμενο»

Γύρω άπ' αυτό το ευλογημένο γεγονός έχει εκδοθεί μια σειρά βιβλίων, άλλων στα αγγλικά και άλλων σε μετάφραση στα ελληνικά, πού προσφέρουν μεγάλη οικοδομή και στήριξη στις ψυχές, στον καθημερινό πνευματικό αγώνα τους. Με το άρθρο τούτο, και με άλλα συνεχόμενα, θα θέλαμε να δώσουμε στους αγαπητούς αναγνώστες της «ΣΠΙΘΑΣ» μια μικρή γεύση αυτού του τόσο θαυμαστού φαινομένου, προς πνευματική ενίσχυση και βοήθεια όλων μας.

Ή πρόωρη κοίμησης του ομολογητού π. Σεραφείμ ROSE στάθηκε ένα ευεργετικό μέσο για την προσέλευση τόσων προσήλυτων στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Γιατί με την κοίμηση του ή αχανής χώρα της Αμερικής απέκτησε ένα μεσίτη προς τον ίδιο τον Κύριο στους ουρανούς, να πρεσβεύει για τις διψασμένες και κουρασμένες ψυχές, να βρουν την αλήθεια του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Ή «ΣΠΙΘΑ» και σε αλλά φύλλα της αναφέρθηκε στην τόσο οδυνηρή αναζήτηση της αλήθειας από τον π. Σεραφείμ ROSE , πού τον οδήγησε τελικά στην Ορθοδοξία· αυτά εξιστορούνται στο βιβλίο «π. Σεραφείμ ROSE. Ή ζωή και τα έργα του» του π. Δαμασκηνού CHRISTENSEN.

Στο ίδιο βιβλίο βρίσκουμε πολλές περιπτώσεις προσήλυτων, οι όποιοι, ή με την άμεση επέμβαση του Κυρίου ή με την βοήθεια του ίδιου του π. Σεραφείμ, βρήκαν το δρόμο τους προς την Ορθοδοξία. ιδού μερικές.

Οι πατέρες της σκήτης του Άγιου Γερμανού της Αλάσκας, πού ίδρυσε ο π. Σεραφείμ, έδιναν μεγάλη έμφαση στην τέλεση των καθημερινών ακολουθιών της Εκκλησίας μας και στην επικοινωνία με την ιεραρχία της Εκκλησίας (ή οποία τότε ήταν μεστή από εκλεκτά πρόσωπα, πνευματικούς καρπούς της αγίας Οπτινα της Ρωσίας). Γι' αυτό προέτρεπαν τα πνευματικά τους τέκνα οι περισσότεροι εκ των οποίων ήταν προσήλυτοι να εκτελούν όσες άπ' αυτές τις ακολουθίες μπορούσαν στο σπίτι τους. Και, ως μία καλή αρχή, τους ενθάρρυναν να διαβάζουν «χωρίς παράληψη» καθημερινώς την ακολουθία της Θ' (ενάτης) ώρας. Σ' αυτή την προσπάθεια δόθηκε και ή οικογένεια του κ ALEXEY YOUNG (πολύτεκνη οικογένεια, προσύλητοι από τον ρωμαιοκαθολικισμό), ή οποία είχε μετατρέψει το γκαράζ της αυλής τους σ' ένα μικρό χώρο προσευχής. Έτσι καθημερινά ή οικογένεια μαζευόταν την ίδια ώρα στο προσευχητάριο τους να διαβάσουν την Θ'

ώρα. Ωστόσο αυτό δεν έμεινε απαρατήρητο από μερικούς «περίεργους» γείτο-νες τους.

«Μια μέρα μια γειτόνισσα τους πλησί-ασε και είπε·

«Συγχωρέστε με, συγγνώμη για την ενόχληση, αλλά κάθε μέρα, καθώς πλένω τα πιάτα, σας βλέπω να μαζεύετε βιαστικά μέσα στο γκαράζ σας. Και όταν μετά από περίπου μισή ώρα βγαίνετε άπ' εκεί, είσθε κάπως διαφορετικοί, φαίνεστε τόσο ήρεμοι και ειρηνικοί. Και μου δημιουργήθηκε ή απορία· Τι κάνετε εκεί μέσα:».

Ακολούθησε ή απάντησης· «»Έλα να δεις!«».

Σύντομα αυτή ή γυναίκα μαζί με την κό-ρη της —πρώην πεντηκοστιανοί— συμμετείχαν στις ακολουθίες της οικογένειας YOUNG. Όταν επίσης ή σύζυγος ενός συνα-δέλφου του κ. ALEXEY έμαθε γι 'αυτή την ορ-θόδοξη κοινότητα, ήθελε κι αυτή να συμμετέχει στην καθημερινή ζωή της προ-σευχής. Εν καιρώ οι άνθρωποι αυτοί έγιναν προσήλυτοι στην ορθόδοξη πίστη, και πολ-λοί ακολούθησαν αργότερα».

Αυτό το γκαράζ δεν άργησε να μετατραπεί κατόπιν σε ένα ωραίο αγιογραφη-μένο παρεκκλήσι των Αγίων Αδριανού και Ναταλίας, οπού συχνά οι πατέρες της σκή-της έρχονταν και λειτουργούσαν οικοδο-μώντας την συνεχώς αυξανόμενη ορθό-δοξη κοινότητα τους. ο δε πόθος και ή α-νάγκη για την τέλεση των καθημερινών ακολουθιών αυξήθηκε τόσο πολύ, ώστε με-τά από χρόνια ο κ. ALEXEY YOUNG να χειροτονηθεί ιερέας από τον επίσκοπο της Ρω-σικής εκκλησίας της διασποράς π. Νεκτά-ριο (πνευματικό τέκνο του στάρετς Νεκτα-ρίου, πού ήταν ο τελευταίος στάρετς της Οπτινα) και ή μικρή κοινότητα να εξελίχθη σε μια γνήσια ταπεινή ορθόδοξη ενορία. Κι αυτό σε ένα μικρό χωριό στα σύνορα του νόμου CALIFORNIA της Αμερικής.

Κάτι ανάλογο έγινε όταν μια μέρα ο π. Γερμανός, ο συνασκητής του π. Σεραφείμ, επισκέφθηκε ένα βιβλιοπωλείο για να πα-ρατήρηση κατά πόσο τα βιβλία της εκδόσεως της σκήτης τους πωλούνται. Εκεί πού έψαχνε στο τμήμα των βιβλίων φιλο-σοφίας και θρησκείας, συνέβη το έξης γε-γονός.

«Ξαφνικά αισθάνθηκε (ό π. Γερμανός} κάποιον να τον ακουμπάει στον ώμο και να του λέει·

‘Θα μπορούσες να μου πεις ποιος εί-σαι:!».

Γυρνώντας είδε ένα νέο, ο οποίος τον κοιτούσε επίμονα κάτω από ένα κρυμμένο από μαλλιά πρόσωπο. ο π. Γερμανός χα-μογέλασε και απάντησε· «Είμαι ένας

ορθόδοξος μοναχός· και μάλιστα ιερέας!».

«WOW !», φώναξε ο νέος».

Αυτός ο νέος ήταν πάστορας μιας προ-τεσταντικής παρατάξεως πού λεγόταν «Η ανοιχτή θύρα» και ως μέρος του λειτουρ-γήματος του έπαιζε σ' ένα χριστιανικό ροκ συγκρότημα. Ή γνωριμία του με τους πατέ-ρες, το μοναστήρι και την Ορθοδοξία ανα-πτύχθηκε καί, ως κοινωνικός τύπος πού ήταν. μίλησε για την Ορθοδοξία και σε άλλους. Έτσι το 1980 βαπτίστηκε από τον ίδιο τον π. Σεραφείμ, μαζί με άλλους επτά φίλους του, στην σκήτη του Αγίου Γερμα-νού της Αλάσκας.

«Ντυμένοι στους λευκούς χιτώνες τους οι νεοφώτιστοι, άνδρες γυναίκες και παιδιά, κρατούσαν λαμπάδες και έψελναν ύ-μνους μαζί με τους συγκεντρωμένους προσκυνητές μέσα στην ήρεμη φύσι».

« Αξιοθαύμαστη είναι επίσης ή περίπτωση ενός υπαλλήλου τραπέζης. Κατά την ώρα της εργασίας του έπεσε στα χέρια του μια επιταγή με το όνομα της σκήτης. Αυτό και μόνο έφτασε να κίνηση το ενδιαφέρον του να επισκεφθεί την σκήτη και να την δη από κοντά. Μέσα σ' ένα χρόνο αυτός ήταν έ-νας νεοφώτιστος ορθόδοξος Χριστιανός. Συνολικά, στα 5 χρόνια της ιεροσύνης του π. Σεραφείμ, αυτός και ο π. Γερμανός βάπτισαν πάνω από 100 ανθρώπους ορθό-δοξους.

» Προς το τέλος της επίγειας ζωής του, ο π. Σεραφείμ είχε αρχίσει να λαμβάνει αντί-τυπα από ένα περιοδικό πού λεγόταν SON FLOWERS όπου το εξέδιδε μια χριστιανική κοινότητα που λεγόταν «THE HOLY ORDER OF MANS». Ήταν μια από τις εκατοντάδες ο-μάδες πού είχαν ξεφυτρώσει στην δεκαε-τία του 1960, οι οποίες είχαν γνωστικιστικό και μυστικιστικό χαρακτήρα. Όμως αυτή ή συγκεκριμένη ομάδα είχε ένα χριστιανικό προσανατολισμό πού ενδιέφερε τον π. Σε-ραφείμ.

Το 1974 πεθαίνει ο ιδρυτής τους και η ομάδα ξεκινάει μια αναζήτηση, πού δεν διέφερε πολύ από την αναζήτηση πού είχε διεξαγάγει πριν χρονιά ο π. Σεραφείμ. ο δι-ευθυντής τους, ο κ. Βικέντιος ROSSI, ξαφ-νικά βρέθηκε υπεύθυνος για δύο χιλιάδες ψυχές, το ένα τρίτο εκ των οποίων είχαν δώσει ισόβια υπόσχεση για ακτημοσύνη και υπακοή. Ενώ από την αρχή είχαν ως αιτία της υπάρξεως τους το πρόσωπο του Ιησού Χριστού και την Θ. Ευχαριστία ως κέ-ντρο της λατρείας τους, κρατούσαν κάποιες αιρετικές ιδέες, όπως την μετεμψύχωση και τις διδασκαλίες του γνωστικισμού. Μέχρι το 1983 ο κ. Βικέντιος είχε ξεκαθαρίσει την ομάδα του απ' αυτές τις ιδέες (αυτό στά-θηκε αιτία να φύγουν αρκετά μέλη), όμως και πάλι βρισκόταν χωρίς ένα στέρεο θε-μέλιο για την ομάδα του. «Αν θα υπάκου-αν σε μια βασική χριστιανική διδασκαλία, ποια διδασκαλία θα ήταν αυτή;».

Τα μέλη της ομάδας είχαν αφιερώσει την ζωή τους στην υπηρεσία του Χριστού, εκτελώντας αποστολές στους αστέγους πού βρίσκονταν στις πιο επικίνδυνες γει-τονιές της Αμερικής, ταΐζοντας τους φτω-χούς και ιδρύοντας στέγη καταφυγής για θλιμμένες οικογένειες. Φτάνοντας στο ναό τους στις 6 ώρα κάθε πρωί, ξεκινούσαν και τελείωναν την ημέρα τους με προσευχή.

Ο κ. Βικέντιος δόθηκε στη μελέτη και σιγά-σιγά εστίασε την προσοχή του στην ορθόδοξη χριστιανοσύνη. Τα έργα του π. Σεραφείμ του έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση και λυπήθηκε πολύ όταν έμαθε ότι ο π. Σεραφείμ είχε κοιμηθή πριν από ένα χρόνο. Πέρασαν μέρες, εβδομάδες και δεν μπο-ρούσε να βγάλει από το νου του τον π. Σε-ραφείμ. «Ήταν σαν να με τραβούσε, σαν να με καλούσε ο π. Σεραφείμ, και δεν θα με άφηνε ήσυχο μέχρι πού θα ανακάλυπτα την Ορθοδοξία ολοκληρωτικά». Προσευχόταν ο Θεός να φέρει την ομάδα του στην ζω-ντανή παράδοση της Ορθόδοξης χριστια-νοσύνης.

Όσο ο κ. Βικέντιος νουθετούσε την ο-μάδα του προς την Ορθοδοξία, τόσο τα μέλη φάνηκαν πολύ επιδεκτικά προς αυτήν, και άρχισαν να θεωρούν την Ορθοδοξία ως την μόνη αληθινή και μυστηριακή χριστια-νοσύνη, την οποία ψάχνανε ανέλπιστα για τόσο καιρό.

Κατά την Διακαινήσιμο εβδομάδα του 1984 ένας από τους πάστορες τους, ο κ. Να-θαναήλ, επισκέφθηκε την σκήτη του Αγίου Γερμανού. Ήταν γεμάτος από ανάμεικτα αισθήματα· γιατί ενώ αισθανόταν συντα-ραγμένος από την όλη ομορφιά και το βά-θος της Ορθοδοξίας και ένιωθε ότι , η Ορθοδοξία ικανοποιούσε την διψασμένη ψυχή του, αισθανόταν επίσης ότι επιχει-ρούσε να ακουμπήσει κάτι πού του παρέ-μενε πολύ απόμακρο. Απορούσε συγχρό-νως πώς θα μπορούσε η ομάδα του να εισέλθει ολοκληρωτικά στην Ορθόδοξη Εκκλη-σία. Μπροστά στον τάφο του π. Σεραφείμ ζήτησε την βοήθεια του και να του φανέρωση τι να κάνη απ' εδώ και

πέρα. Ἡ ἔμπονη προσευχή του, που ἐβγαίνει ἀπὸ μια καρ-διά γεμάτη οδύνη, ξαφνικά ἐγίνε ἡρεμη και ἀκουσε νοερός μια φωνή να του λέει· «Διά-βασε το δέκατο κεφάλαιο των Πράξεων». ο κ. Ναθαναήλ, πού ἦταν εντελώς ἀπειρος σε τέτοιες εμπειρίες, θεώρησε ὅτι ἦταν ἀπλῶς ἡ φαντασία του. Ὅμως ἡ φωνή ἀκούστηκε ξανά, και αὐτή την φορά πιο ξε-κάθαρη· «Διάβασε το δέκατο κεφάλαιο των Πράξεων». Ἀργότερα, ὅταν ἀνέτρεξε σ' αὐτό το κεφάλαιο, ἀνακάλυψε ὅτι το κε-φάλαιο αὐτό ἀναφερόταν στον εκατόνταρχο Κορνήλιο, στον ὅποιο ο Θεός εἶχε πει. «Αἶ προσευχαί σου και αι ελεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἐνώπιον του Θεοῦ». Τότε κατάλαβε ο κ. Ναθαναήλ, ὅτι ο Θεός εἶχε ἀκούσει την εἰλικρινή προσ-ευχή τους και ὅτι τους εἶχε δεχθεῖ λόγω της ελεημοσύνης τους και των καλῶν τους ἐργῶν, σαν τον Κορνήλιο, και τώρα τους οδηγούσε στην πληρότητα των δωρεῶν του Θεοῦ. ἡ ὁποία βρίσκεται στην Ὁρθό-δοξη Εκκλησία.

Σήμερα εκατοντάδες μέλη ἀπὸ την ομά-δα αὐτή ἔχουν βαπτισθεῖ στην Ὁρθοδοξία και συνεχίζουν με τον «διό ζήλο τα ευεργε-τικά τους ἐργα, τώρα ὁμως με μια ὀρθόδοξη ἀναφορά. Εικοσιτέσσερις ἀπ' αυ-τούς ἔχουν ἀκολουθήσει το δρόμο του μο-ναχισμοῦ και τριάντα χειροτονήθηκαν ιε-ρεῖς και υπηρετοῦν σε διάφορες ὀρθόδο-ξες ἐνορίες, ἐνῶ ἄλλοι ἐτοιμάζονται να λά-βουν το χάρισμα της ιεροσύνης.

Αὐτές εἶναι ἐλάχιστες ἀπὸ τις χαριτωμέ-νες περιπτώσεις των ἐπεμβάσεων του Θεοῦ στη ζωή αὐτῶν πού ψάχνουν την ἀλή-θεια, οι ὁποῖες βρίσκονται στο βιβλίο του π. Σεραφεῖμ. Το βιβλίο ολόκληρο ὑπάρχει στα ἀγγλικά, και μεταφρασμένα στα ἐλλη-νικά ἔχουν ἐκδοθεῖ τα δύο πρώτα μέρη του. Ἀναμένεται το τρίτο μέρος.

Ὅσο περνοῦν τα χρόνια οι περιπτώσεις των προσήλυτων πληθαίνουν, μέχρι πού σή-μερα ἡ Ὁρθοδοξία ἔχει ἀγγίξει και την ζωή των πιο γνωστόν προτεσταντῶν θεολόγων. Μ' αὐτό Ὅμως θα ἀσχοληθούμε, συν Θεῷ, στα ἐπόμενα ἀρθρα.

I. ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΠΙΘΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007 dakriametanoias.blogspot.ca